

La Vall del Tenes: vida i miracles

Avui toca parlar de la Vall del Tenes i és un tema tan important que no es pot pas tractar de qual-sevol manera. Ho farem formulant les tres preguntes clàssiques: d'on venim, on som, on anem.

A) D'ON VENIM. D'on ve la Vall del Tenes

Com diu l'insigne cantahistoriador Raimon, venim d'un silenci antic i molt llarg. És a dir, al principi la Vall del Tenes era totalment silenciosa perquè no hi havia ningú. El Tenes, des dels Cingles, feia el salt del tigre net com una patena. La Vall, sense saber-ho, era un parc natural.

Els primers pobladors van ser molt animals: elefants, ocells, peixos... Una d'aquestes primeres bèsties va ser un elefant que es deia Ma i com que no deia res li deien Ma-Mut. Un dels primers ocells -Mu- era un solitari i li deien Mu-ssol. De fet, al principi, hi havia molts capsigranys, que eren uns animals tan tontos que no sabien ni reproduir-se i per això es van extingir ràpidament. Val a dir que els capsigranys actuals són tan o més tontos que els antics, però amb la diferència que no saben fer altra cosa que reproduir-se i això explica que n'hi hagi tants (a la Vall del Tenes i a tot arreu).

Els primers pobladors humans van venir de Barcelona tot buscant un canvi climàtic: van ser els primers ciutadans pel canvi.

El llenguatge dels primers habitants era a base de monosíl·labs. Els individus es deien Ca, Ti, Cus, Dan, Bot, Re, ... Els seus fills van arribar a les dues síl·labes i portaven el nom del pare i la mare, de manera que del Dan i la Ti van sortir els Dantí, del Ca i la Bot els Cabot, del Cus i la Co, els Cuscó, dels Re i les Lat, que eren bes-sos, els Relats... A cada generació s'hi afegia una síl·laba i així van aparèixer els Cla-de-llas, Ba-lles-ter, Sa-ba-ter... Finalment, quan van arribar a les cinc o sis síl·labes -Coldecarreras, Castellsaguer, Urrutigoicoetxea- van tornar a començar amb els Riu, Ros, Pi, Mas, etc.

La següent onada d'immigració va venir de Grècia i ens va portar la filosofia, el iogurt grec i el triangle que després ha donat tant de joc en el

tema amorós i en el trànsit. Ens van copiar la sardana per fer-ne el sirtaki. Un grec enyoradís va imposar el nom de Vall d'Atenes que es convertí primer en Vall del Tenes i, des de l'arribada del Canal Plus, en Vall d'Antenes.

Després van venir els romans que eren uns okupes que es van instal·lar on els hi va passar pels cascós. Dels romans vénen els calamars a la romana i, sobretot, els alcaldes, els quals, abans de ser-ho, anaven a estudiar a Roma i allà aprenien a guanyar, però no a perdre.

Els primers romans eren republicans, es van ubicar a la banda esquerra segons des d'on es miri i van ser la primera esquerra republicana de la nostra història. En proclamar-se l'Imperi, van venir els romans imperialistes que es feien dir populars per allò de diguem de què presumeixes i et diré el que no ets. Al centre van convergir els que baixaven dels pujols i van formar una unió força democràtica. Finalment, els habitants amb poca iniciativa van quedar en un racó i es van fer socis dels ciutadans pel canvi, però en arribar l'hivern els estiuiejants se'n van tornar a casa i van deixar els seus amics sense espases ni «farrés» per fer-ne.

Molts anys més tard es van presentar els bàrbars, que eren com els skin heads, però més peluts. S'emborratxaven i feien pintades a les parets que no volien dir res perquè no sabien ni escriure. Les autoritats els van reciclar: els van donar diners perquè no fessin res i així van inventar els funcionaris.

Els moros no s'hi van estar gaire perquè la gent era molt racista. Els moros van fugir i, en passar per Parets, un moro molt guapo que es deia Artur va fer una promesa. El Maco Artur va dir «Tornarem». I per això han tornat.

Finalment van venir els francs que manaven molt i els hi deien «francos». Eren molt cristians i ho santificaven tot: una noia que es feia el ronsa amb els nois va ser Santa Eulàlia de Ronçana, una vídua amb fills rellogada en un pis petit va ser Santa Justa i un anarquista dels cingles va ser Sant Miquel de la Fai.